

70
Karensuande den augusti 1832.

Högvärde samt vittberömd
Herr Professor!

Med Herrar Trigelius, Wright & Steinius har jag
haft nöjet emottaga Herr Professorens ärade
skrifvelse af den 13de April, tillika med
2^{ne} & 3te häften af Sveriges Botanik hvar för
sig kunnadels för att lägga min admira-
tion till tackjägelse.

Jag började nästan fruktas för det sed-
nast affända värt paketet att det ikke
skulle riktigt framkomma, då det måste
gå på många omvägar, och genom så
många händer. Det var därför en synnerlig
fägnad för mig, att det ändeligen fram-
kommit ofskadat.

4 sommar har jag i fällskap med ofruan
samde Herrar gjort en resa till Tronsö,

Quarvid vägen togs öfver tjätta samt Arjis juokke
kallad, således icke alldeles samma väg, som man
förr pågick på öfver till Lungen. Men samma
väg var ingalunda gymmande för Protiniska
undersökningarna. Fjällen voro öfverligt snöbe-
trädda. Man påträdde öfver de vanliga af-
fjellvärdet, och den väderstrecken icke var alldeles
obehaglig. Vid nedstigandet i Lungen fanns
väl Salix lanata spinnigt i blomman, hvilken de
förr ären på ungefärligen samma tid varit ut-
blomnad, samt längre ner i dalen af Arjis juokke
en annan Salix, som väl är för att bestämma
man tycker till bladformen komma närmast Sal.
livida p. frögröden är kort påftade och förfedda
med långa frukt; hängarna förfedda med små blad.
I trakten af Tromsö uti den så kallade Tromsö
dalen träffades en märkvärdig form af Chocklearia
högt öfver på fjellsidorna uti skalkådrar. De
spjelfva Tromsö samt Gentiana campestris, något
olika den vanliga. återigen togs genom Balsjön
der fanns intet märkvärdigt uti några bladform
af en för mig obekant Blaxifraga? Vegetationen
var förfingligt högt fattig, och kolden så stark, att
Potates bladen redan frusit; Karepuando. Det
måsta, som samlat på denna resa måste

Jag lemnar i Tromsö, till vintern, och kan således icke
skänka något med detta tillfälle. Det förljudes an-
märkt att flere Stockings män komma att resa
Söderut nästa vinter, med hvilka jag hoppas på
tillfälle meddela af det lilla som kan vara påhand.
För det bevis Herr Professor haft, med att re-
commendera mig till prof. Linn. för jag ödmjukast
bitaga min tackfullhet, och vägar jag derjente angå
om underrättelse till hvilken bland Tornea blandar
de jag äger att adressera mig, i händelse ett
sådant förfall skulle utfalla.

Medelst Herrit Leffadins öppnagaller sig, torde sig
måjanda marklein genom Nationen Curatorer kan
underrätta. Jag förmodar väl, att man conditionerar
någonstads, på landet.

Förfingligt Spörjes intet nytt från köpmarken,
hvarföre jag vägar innesluta mig; Herr Profes-
sorens förklarande gynnigt, och förblifva

Herr Professorens

ödmjukast tjänare
L. Leffadius.